

Agga feik nisuggused kaubad peotvad
Robtust sama kinnitud. Ja teist wiist ei
wõi tallopoeg mitte ihhalda, et Maad
temma on.

Ei olle imo melegi tulnud muudsuggust
mõttelda, ütles üks wanna perremees, kes
sedda kulis; sest wäme allati, kuida Perre-
piddajad ka-uwad ja tullwad — ikka ma
jääb Moisa pärrast. Kodama sepär-
rast agga Jummal peäle, ja katsume tem-
ma Sanna möda ellada, et tullerw Geisus
meid wallatumaks ei te, ja wallatus ei
petta õnne meie käest. Tulgo siis mis tah-
tes: igga Moisawannem jättab hea melega
omma maad, tõ ja maksu wasto, meie kät-
te, lapsesi lapseni, ja meie ellame priiskeste,
feik Silonima tallopoiad, kui ühhe walla
Mehhed, igga Moisawannemat austades,
nago ellaksime temma al.

Nisuggused motted ja sannad lihusid en-
namiste iggaühhe Silonima-tallopoia süd-
dames ja suus, ja feik ootsid tassasse wai-
moga mis piddi tulles. Ning, kui aeg

kätte weres, et se, mis nende ueks Geisus-
seks olli seatud, Würsti ennese nimme alla-
kirjotamisega sai kulumud, õnnistas igga-
mees omma Würsti ja omma Moisawan-
nemat, ja wandus isseenneses Jummal
nimme jures, igga Üllemale õigust teha
kelle al temma eddespiddised ellokäimised
tullised ollema. Ja nemmad, needsammad
Silonima tallopoiad piddasid ka sedda kui
Mehhed, ja rõmustasid omma Würsti
meelt nenda, et ta mitte nende põlwe tõst-
mist ei kahhetse; — ning ellasid sest aias-
t nende käskude järrel mis nende ja Moisa-
wannematte wahhele wastastikko juhata-
misses ollid seatud, nisugguses ühhomeelses
nouus, et feik Silonima Rahwa ellamisse
wiis parremaks jäi.

